

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΜΕΣΣΙΑΣ ΠΟΥ... ΔΕΝ ΕΓΕΝΝΗΘΗΚΕ

Ψευδομεσσίαι και ψευτοπροφήται. 'Ο πέθος του 'Εβραϊκού λαού. 'Όπου εμφανίζεται ο έμπορος 'Ααράν: 'Ο χρεωκοπημένος έμπορος που λίγο έλειψε να γίνει παππούς του... Μεσσία. Στην Κέρκυρα. 'Η πάθσις της κόρης του. Οι 'Εβραίοι έν άναστατώσει. 'Η επέμβασις της Συναγωγής. 'Ο φιλοπεριεργός Κερκυραίος ευπατρίδης. Πώς τρύπωσε στα 'Εβραϊκά και είδε την... άγιαν Κόρην. 'Η μπλόφα άποκαλύπτεται. 'Η φυγή του 'Ααράν. 'Ο Μεσσίας που τούρκεψε !... κτλ. κτλ.

Ι 'Εβραίοι, ως γνωστόν, σύμφωνα με τις ρήσεις των προφητών των, έπεριμέναν ανέκλιθεν και περιμένον τον περιώνιμο Μεσσία, ο οποίος θα γίνει ο σωτήρας του γένους των και ο δημιουργός της άποκαταστάσεώς των.

Μετά τον Χριστό, τον οποίο οι συμπατριώτες του δεν παραδέχτηκαν ως τον άπειταλίμο του Θεού που προσδοκούσαν επί τόσα χρόνια, παρουσιάστηκαν κατά καιρούς πολλοί φρενοβλαβείς, οι οποίοι ανεγένησαν τον έναντι τους ως... Μεσσία! Το είχε πει άλλωστε και ο ίδιος ο 'Ιησούς στους μαθητάς του :

«Πολλοί ελεύσονται επί τῷ ὀνόματι μου λέγοντες ἐγὼ εἰμὶ ὁ Μεσσίας, καὶ πλανήσονται ὑμᾶς. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται...».

'Από τον μαζορό κατάλογο των Μεσσιών αυτών, αναφέρουμε τον Βαροχάμ, ο οποίος ενεργήσθη κατά το έτος 130 μ. Χ., τον Βαροκοστίβα από την Κρήτη κατά το 431, τον Αϊδίαπα Δουνάμ κατά το 522, τον 'Ισμαήλ Σοφί κατά το 1197 και διαφόρους άλλους ψευτοπροφήτες, που παρουσιάστηκαν κατά διαστήματα στη Γαλλία, στην Περσία, την 'Ιαπωνία, στη Μοραβία, στις 'Ινδίες και σε άλλες χώρες.

'Ο κυριότερος όμως Μεσσίας φάνηκε, ή μάλλον περιμένονταν να φανή, κατά τα μέσα του 17ου αιώνας στη νήσο Κέρκυρα. Θα διηγηθούμε παρακάτω τις περιέργες περιστάσεις, υπό τις οποίες έλαβε χώραν το ιστορικό αυτό επεισόδιο.

'Εδώ και δύομιση περίπου αιώνες κατοικούσε στη Βενετία ένας έμπορος 'Εβραίος, άρκετά εύπορος, ονομαζόμενος Χαΐμ 'Ααράν. Στην αρχή ο 'Ααράν πήγαινε καλά με το εμπόριό του, άλλ' άργότερα έπεσε έξω και χρεωκόπησε.

Γιά να τα βγάλη λοιπόν πέρα, αναγκάσταν να καταστρέψη σε διάφορες πανουργίαι και να ξεγελάει τους συμπατριώτες του. Κάποτε εξαπάτησε μερικούς εμπόρους από τη Βενετία και τους πήρε κάμποσα εμπόρευματα, με το σκοπό να τα πουλήσῃ, να κερδίσει άρκετά χρήματα και να τους ξεφορτίσῃ. 'Επειδή όμως δεν μπόρεσε να εκπληρώσῃ τις υποχρεώσεις του, αποφάσισε να φύγῃ και να πάη στην Κέρκυρα.

Στό νησί των Φακίων, όπου πήγε, βρήκε άρκετους συμπατριώτες του, γιατί ήταν έγχεστημένοι: εκεί πεντακόσιες περίπου οικογένειες. Και ο 'Ααράν, τετραετάρατος όπως ήταν, δεν άργησε να τους επιβλήθῃ.

'Ο 'Εβραίος αυτός είχε μιὰ θυγατέρα προικισμένη απ' τῆ φύσῃ με έξαιρετική καλλονή και νοημοσύνη. 'Αλλά κοντά στα φυσικά αυτά χαρίσματά της, ή όφρα ή 'Εβραιοπούλα έπασχε από νευρασθένεια βαρειάς μορφής.

'Η ψυχική αυτή άρρώστεια της προήλθε από τῆ μεγάλη της είναισθησία και συμπόνια που έννοιωθε για τους δυστυχισμένους άπογενείς της. Βλέποντάς τους δηλαδή να υποφέρουν και να πάσχουν, διωγμένοι από παντού και μη μπορόντας να βρούν κάποιο μάς σταθμής γῆ να κατοικήσουν, θέλησε να τους σώσῃ και νόμισε πως αυτή προσοριζόταν να φέρῃ στον κόσμο τον άνημενόμειο Μεσσία.

'Η κόρη αυτή βροκόταν διαρκώς σε μιὰ κατάσταση ψευδαισθήσεως και πάθαινε συχνότατα από σπασμούς. Τό στόμα της τότε γέμιζε άφρονες, τά μάτια της πετούσαν σπίθες, τό πρόσωπό της άλλαζε χρώμα, ή έμφρασί της γινόταν παράξενη κα' άλλωστοι.

'Επί πλέον, ή κόρη του 'Εβραίου που έπασχε προφανώς από θρησκευτικό παραλή-

ρημα, γνώριζε κάλλιστα τῆν Παλαιά Διαθήκη και μιλούσε πάντοτε με εικόνες και μεταφορές, σαν προφήτισσα. 'Η όμιλιες της ήταν πάντα σχετικές με τον Μεσσία, ο οποίος θα οχόταν πολύ γρήγορα και θα γλίτωνε τους 'Εβραίους από τά δεινά τους.

Κατά τό έτος 1686 ο πατέρας της ψυχοπαθούς νέας, βροίζοντας τῆ χρονολογία χαρακτηριστική, αποφάσισε να έμμεταλλεύθῃ τῆν περιστασι. 'Αρχισε λοιπόν να διαδίδῃ, τῆ θα τελειώνουν πια ή περιπέτειες των όμογενών του από ένα έκτακτο συμβάν, που θα λάβαινε χώραν εκείνη τῆ χρονιά. Πρόσθετε δε έπεξηγηματικά, ότι σε λίγον καιρό θα γεννιόταν ο Μεσσίας και ότι για τον τιμητικό αυτόν προσορισμό ο Θεός είχε διαλέξει τῆν... κόρη του!

Τά φρονιμομένα λόγια του περιήσανον πατέρα διαδόθηκαν γρήγορα στην 'Εβραϊκή συνοικία της Κερκύρας και ποτεύτηκαν εύκολά από τους περισσότερους, γιατί ήταν γνωστή ή άγνωτή και ή εύσβεια της όμορφης 'Εβραιοπούλας. 'Υπήρχαν βέβαια και μερικοί που δεν έδιναν πίστι σ' αυτές τις διαδόσεις, άλλα ήταν πολύ λίγοι και δεν τολμούσαν ν' άνταπαχθούν μπρός στην πλειονότητα του φανατισμένου όχλου.

'Η υπόθεσις αυτή δεν άργησε να περιέλθῃ εις γνώσιν της 'Εβραϊκής Συναγωγής της Κερκύρας. 'Ο άρχιραββίνος τότε και οι άλλοι ραββίνοι εκάλεσαν τῆν κόρη σε άνάκριση για να έξακριώσουν άν τὰ λεγόμενα γι' αυτή ήταν αληθινά ή απέβλεπαν σε ιδιοτελείς σκοπούς.

'Από τις εύστοχες όμως άπαντήσεις, τις οποίες τους έδωσε ή 'Εβραιοπούλα, οι ραββίνοι της Συναγωγής έπεισθήσαν, ότι ή θυγατέρα του 'Ααράν ήταν μιὰ έξαιρετική γυναίκα και ότι δεν αποκλειόταν ν' άνταποκριθῆ πραγματικώς στις προσδοκίες του πατέρα της και όλων των 'Εβραίων.

Μόλις έμαθεύτηκαν τά άποτελέσματα της άνακρίσεως και ή γνώμη των ραββίνων, οι 'Εβραίοι τρέξανε στην κατοικία της παρθένου για να τῆν ίδοϋν από κοντά και να τῆς προσφέρουν τῆ λατρεία και τά δώρα τους.

'Η θυγατέρα του 'Ααράν φορούσε λεική στολή, για να μιούξῃ με τῆ συμβολική νύμφη του Χριστού, και καθόταν έπάνω σ' ένα έδος θρόνου. Γύρω της στεκόντουσαν διάφοροι πιστοί, οι οποίοι έψαλλον θρησκευτικούς ύμνους και άρκετοι θεολόγοι, οι οποίοι εδιάβαζαν χωρία της Παλαιάς Διαθήκης, σχετικά με τῆν εμφάνισι του Μεσσία. 'Εάνω απ' τό κεφάλι της νέας κρεμόταν μιὰ καντήλα, τῆν οποία είχαν μεταφέρει απ' τῆς απ' τῆ Συναγωγῆ.

Ξεχάκαμε να ποιήμε άκόμα, ότι οι ραββίνοι δεν περιορίστηκαν να άναγνωρίσουν τῆν ύπεροχή και τῆν ιερῆ άποστολή της κόρης του 'Ααράν, άλλ' αποφάσισαν να συντηροείται στο έξῆς με έξοδα της 'Εβραϊκής κοινότητος.

Στό μεταξύ, με τον θόρυβο που έπακολούθησε, τό σπίτι του 'Ααράν είχε μεταβληθῆ σε τόπο λατρείας και προσκυνήματος, απ' όπου περνούσαν και προσέφεραν φόρο τιμής, με λόγια ή με δώρα, όλοι σχεδόν οι 'Εβραίοι της Κερκύρας.

'Εννοείται, ότι τό παράδοξο αυτό γεγονός δεν άργησε να κοινωποιηθῆ σ' όλόκληρη τῆν πόλι και να κινήσῃ σε μεγάλο βαθμό τῆν περιέργεια και των ύπολοίπων κατοίκων της, των χριστιανών.

Μιὰ μέρα λοιπόν, κάποιος φιλοπεριεργός Κερκυραίος ευπατρίδης αποφάσισε να βεβαιώθῃ με τά μάτια του για τῆν αλήθεια των θρυλλομένων, για να είνε σε θέσι να πληροφορήσῃ κατόπιν και τους άλλους συμπατριώτες και όμοθροσους του.

Γιά να πετύχῃ τό σκοπό του, μεταμορφώθηκε σε κουρελλώδη 'Εβραίο ζητιάνο, τρύπησε για τῆν 'Εβραϊκή συνοικία, τρύπωσε με τους άλλους 'Εβραίους στο σπίτι του

Η ΤΙΤΙΚΑ ΤΩΝ «ΘΑΛΙΩΝ» (Έργον του Μπουγιόν).

'Ααρόν και παρακούθησε όλα τα διαδραματιζόμενα. Οί συγγεντομένοι όμως 'Εβραίοι, παρά την έξωτερική του μεταμόρφωση, τόν αναγνώρισαν και λύσσαξαν απ' το θυμό τους.

'Αλλ' επειδή φροδόνουσαν την κοινωνική του θέσι και τη μεγάλη έπιρροή του μέσα στην πόλι, δέν θέλησαν να τόν κωλοποιήσουν. Περιορίστηκαν μόνον να τόν αράξουν και να τόν διώξουν έξω με τη βία.

Όστόσο, ό ειλιατρίδης φεύγοντας από κεί, μετέδωσε λεπτομερώς στους συμπολίτες του όλα όσα γινόντουσαν μέσα στο σπίτι του 'Ααρόν. 'Από τούς Κερκυραίους άλλοι μόλις τά ξιψαν άρχισαν να γελούν, άλλοι φάνηκαν άγανακτισμένοι και άλλοι πρότειναν να τιμωρήσουν άσπρηά τούς 'Εβραίους.

Οί μετροπαθέστεροι όμως έξέφρασαν τη γνώμη να μην επέμβουν σε μία έπίθεσι ξένη γη' αυτούς, αλλά ν' αφήσουν τούς 'Εβραίους άνεμόλιπους, μέχρσι ότου αναγνωρίσουν οί ίδιοι τίν άπάτη τους και φεζώλιετόν μόνον τους, χωρίς την επέμβασι τών χριστιανών.

Πραγματικά, έτσι κι έγινε. Οί 'Εβραίοι τής Κερκύρας δέν άρχισαν να άντιληφθούν την κομιδιά που παίζονταν εις βάρος των. "Όλη των τότε ή λατρεία κι' όλη των ή άφοσίωσις προς την κόρη του 'Ααρόν μεταβλήθηκε με μίαν σε μίσιος φοβεροί και άδιάλλαχτη έχθρα κατά τής δυστυχισμένης 'Εβραισπούλις.

"Υστερ' από την άπροσδόκητη και δυσάρεστη αυτή τροπή τής ύποθέσεως, ό 'Ααρόν για ν' άποφύγη την άγανάκτησι τών συμπολιτών του, άναγκάστηκε να παραιάθη τη θυγατέρα του, την παρ' όλιγον... μητέρα του Μεσσία, και να φύγη μακριά από το άφιλόξενο νησί που δέν... έσίχωνε μετά Χριστόν προσφίτες.

Κατά περιγήγη σύμπτωσι, τόν ίδιο χρόνο που συνέβαιναν τά παραπάνω, δηλαδή το 1666, έκανε την εμφάνισι του κι' ένας άλλος 'Εβραίός Μεσσίας, όχι στην Κέρκυρα αυτός, όνόματι Ζεβί. 'Ο Ζεβί διεκήρυξε πως ήταν ό υίος του Θεού και σωτήρ του κόσμου. Επειδή όμως ή δήλωσι του αυτή προκάλεσε άντιπάθειες, για να σωθή, άναγκάστηκε ν' άλλαξοπιστιση και να γίνη... Μουσουλμάνος!

Η σειρά των ψευδομεσσιών κλείνει κι' έναν άλλον 'Εβραίο, τόν Μαρδοχάνα, ό όποιος ένεφανίσθη κατά το 1678 στη Γερμανία, λέγοντας πως ήταν ό άναμενόμενος γιούς του Θεού, αλλά ειχε κι' αυτός το ίδιο άδοξο τέλος με τούς άλλους... συναδέλφους του.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΖΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Εκείνος σαν ένα κόκκινο τριαντάφυλλο, εκείνη σαν ένα τριαντάφυλλο άσπρο με πολλά άγκάθια. Τά μάτια του σαν μενεξέδες άνάμεσα σε γίαισμενά, τά μάτια της σαν λιποθυμισμένα άστέρια. Τά καστανά μαλλιά του σαν τη θάλασσα σε φεγγαρολουμένη νυχτιά, και τά μαλλιά της όπως τού ζουζαφι.

Τά χείλη του κοράλλινα, σαν το μέλι τ' άφρονά της χείλη. Το πρόσωπό του σαν μουμπισιά, το πρόσωπό της σαν καμείλια κλειστή. Και τού ζοριμί του σαν άφρός, σαν τού φίλτρωι εκείνης τού ζοριμί.

Κι' αγαπήθηκαν...

'Εκείνος ζούσε για κείνη κι' εκείνη για κείνον έξωστε.

'Εκείνος μεθοόσε με τά φίλιά της κι' εκείνη τά φίλιά του όνειρενόταν. Κισσός και άκακία...

'Εκείνος τής ειπε ένα βράδι: «Μ' αγαπάω! Και τού φεγγάρι κούφτηκε πίσω από τά σύννεφα, και μαραιήσαν τά λουλουδιά...

'Εκείνη άποκρίθηκε: «Σε λατρεύω! Και τού φεγγάρι εκρομφαγέλασε ειρωνικά, και τά λουλουδιά σήκωσαν ψηλά τού κεφάλια...

Κι' ή μαργαρίτα ειπε: Πόσο τη ζήλευν!

Και τού τριαντάφυλλο ειπε: Τή μου!

"Υστερα εκείνη έκοψε τού τριαντάφυλλο, για να τού τού χαρίση, κι' εκείνο με χαϊρεκάλια την άγάλλωσε. Κι' από τά δαχτυλά της έτρεξε τού αίμα κόκκινο-κόκκινο, κι' εκείνον τού ματώθηκε ή καρδιά.

Και τή μικρή τη μαργαρίτα την ξεφύλλωσε. —Μ' αγαπά... δέν μ' αγαπά. Μ' αγαπά... δέν μ' αγαπά...

Κι' έγέλασε με τ' άσμημένο γέλιο της, κι' έλαμψαν τά μαργαρίτάρια τών δοντιών της.

Κι' εκείνος ήταν μελαγχολικός.

Κι' ειπε ό νάρκισσος: Πόσο εισαι όραϊός!

Και τού άηδόν που τόν άγαπούσε, ζήλευσε.

Κι' εκείνος έκοψε τού νάρκισσο και τόν έμύρισε. Κι' ό νάρκισσος έλιποθύμησε στα χέρια του.

Κι' όταν τόν έπιασεν εκείνη πέθανε, και πέθανε τ' άηδόν.

Κι' εκείνος ήταν μελαγχολικός.

Και τ' άστρα έξεψυχούσαν.

Και τού φεγγάρι πέθανε.

Και φιληθήκανε!...

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΓΚΡΑΚΗΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΩΝ

'Ο Δουμάς κι' ό μυστηριώδης και... άνεξηγητος θαυμαστής του. Τα μυουκέτα με τά λευκά τριαντάφυλλα. Πώς ελύθησε τού μυστηριο. Φιλολογία και άνθεμπρία. Πώς την εκάταφερε ό Μπαλζάκ τού εκδότη του. Κουβέντα την κουβέντα κι' έρώτησι την έρώτησι, κτλ. κτλ.

Τό άνθος τής προτιμήσεως τού 'Αλεξ. Δουμά πατρός, ήταν τού λευκού τριαντάφυλλο. Σχετικά με την προτίμησι αυτή τού περιφήμου μυθιστοριογράφου, διηγούνται τού ακόλουθο ανέκδοτο:

Μιά μέρα παρουσιάστηκε στο γραφείο τού Δουμά ένας άγνωστός τού κόσμου, άρκετά παχός, ό όποιος κρατούσε στο χέρι του ένα μπουκέτο από άσπρα τριαντάφυλλα και τού τά πρόσφερε, λέγοντας πως ήταν ένθεμος θαυμαστής του, χωρίς να προσέβη καμιάν άλλη έξηγησι.

'Αργότερα, όταν δημοσιεύτηκε ό «Κόμης Μοντεζοχόρτσο», ένα από τά πιο πετυχημένα έργα τού Δουμά, ό δημοφιλής συγγραφέας έδέχτηκε νέα έπισκεψη τού... γνωρίμου άγνωστου του.

—Τό μυθιστορημά σας εινε ένα πραγματικό άριστοούργημα! τού ειπε ό παράξενος έπισκέπτης και συγχρόνως τού πρόσφερε δεύτερη άνθοδέσμη, κομιομένη επίσης από λευκά τριαντάφυλλα.

Μετά κάποιον καιρό, ό Δουμάς έδημοσίευσε νέο του έργο. Και τή φορά αυτή ό άγνωστος θαυμαστής του τόν έπισκέφθηκε και τού έδωσε μία καινούργια άνθοδέσμη από τ' άγαπημένα του λουλουδιά.

'Ο μυθιστοριογράφος δέχτηκε φυσικά τίν προσφορά τού, αλλά ασθάνησε την περιέργια του να μεγαλώνη άκόμα περισσότερο.

—Μά ποιός ειστε επί τέλους; ρώτησε τόν περιεργο θαυμαστή τού με άδημιονία.

—Είμαι ένας άνθρωπος τόσο άσημάντος, άποκρίθηκε εκείνος, όσο έσεϊς ειστε σπουδαίος. 'Εν πάση περιπτώσει, αφού θέλετε να μάθετε τ' όνομά μου, όνομάζομαι ΑΫγουστος.

'Ο Δουμάς προσξενεύτερκε για ώτ' αυτά και δέν ήξερε που να άποδώσει τίς τόσο ποιητικώς εκδηλώσεις τού ζοητρού νιγριού. Η περιέργεια τού όμως ίλιανοποιήθηκε τυχεία, όταν μετά τρεις μήνες, περπατώντας σ' ένα βουλεβάρτο, διάβασε απ' έξω από ένα κώση την ακόλουθη έπιγραφή:

«ΑΫγουστος, άνθοπώλης, προμηθευτής άνθίων τού 'Αλεξάνδρου Δουμά!».

—Ποίν δέν έκανα καθόλου δουλειά, έξηγησε ό έξυπνος άνθοπώλης στον έκπληκτο μυθιστοριογράφο, που πήγχε μέσα και τού ζήτησε πληροφορίες. 'Αφότου όμως ειχε την έιμνησι και γράφημο στο μαγαζι μου τ' όνομά σας, όλοι σκοτώνονται να πάρουν λουλουδιά από μένα.

'Ο περιφήμος μυθιστοριογράφος τής Γαλλίας και ένας από τούς κορυφαίους τού κόσμου 'Ουαρέ ντέ Μπαλζάκ, για να ύπογραφή τον εκδότη του να τού πληρώνη άκριβότερα τά έργα του, κατέφερε συχνά σε διάφορα τεχνάσματα.

Μιά μέρα, ένδο κωβέντιαζε με τόν εκδότη του, τόν ρώτησε ποιά ειύρασε καλύτερα, τά μυθιστορήματα τού 'Αλεξάνδρου Δουμά ή τά δικά του.

—Τά δικά σας φυσικά, απάντησε ό εκδότης με προθυμία.

—Μήπως έχετε την ιδέα, ότι γράφω καλύτερα κι' από τόν Φρειδερίκο Σουλιέ; Ξαναρώτησε ό Μπαλζάκ, αναφέροντας τού όνομα ενός από τούς προσφιλεστέρους στο κοινόν λαϊκούς μυθιστοριογράφους τής εποχής του.

—'Ενοσείται, κύριε Μπαλζάκ.

—Θά σας ρωτήσω και κάτι άλλο άκόμα. Μήπως τά μυθιστορήματα τού Σήη σας φαίνονται καλύτερα από τά δικά μου;

—Ποτέ δέν πέρασε απ' τού νοού μου τέτοια ιδέα...

—Τότε, σιμπεράνε φρεϊαμθεντικά ό Μπαλζάκ, πρέπει να μου δίνετε διπλάσια χορήματα απ' όσα έπαρχαν για τά έργα τους ό Σουλιέ, ό Δουμάς και ό Σήη. "Αλλωστε έσεϊς ό ίδιος άναγνωρίσατε προ όλίγου την ύπεροχή μου και εινε περιττό, ύποθέτω, να συνεχίσουμε τή συζήτησι πάνω στο ίδιο ζήτημα.

'Ο εκδότης βοέθηκε καιτ' αυτών τόν τρόπο σε δύσκολη θέσι και μη μπορώντας να πάρη πίσω τά λόγια του, άναγκάστηκε να ύποκλήνη στην αξίωσι τού δαιμονίου μυθιστοριογράφου.

